

Abstrakt

V této diplomní práci jsem vycházela z pozdního díla Michela Foucaulta (*Courage of truth, Fearless speech*) a zkoumala jsem, jaký vliv může mít pravda a pravdomluvnost jako aktivita na sebeutváření jedince (*Užívání slasti, Péče o sebe*), konkrétně na sebeutváření Jeana-Jacques Rouseaua, jenž je zachycen v jeho autobiografických dílech (*Vyznání, Dialogy: Rousseau, Soudce Jean-Jacques, Sny samotářského chodce*). Ve své práci jsem se snažila určit, za jakou pravdomluvnou osobu by mohl být pokládán (*prorok, mudrc, učitel, parrhesiastés či kynik*). Abych toho mohla dosáhnout, čerpala jsem i z jeho dalších filosofických děl a ze sekundární literatury (*Rozpravy, Esej o původu jazyků, Společenská smlouva, Emil aneb o výchově, Dopis d'Alembertovi, Jean-Jacques Rousseau, Transparency and Obstruction*) a hledala jsem důkazy o jeho skutečné povaze a myšlení, které jsem následně s pomocí *Vyznání* dávala do souvislostí.

Klíčová slova: Pravda, parrhesie, odvaha k pravdě, parrhesiastés, kynik, sebeláska, falešné mínění o sobě, srdce, vášně, představivost, lidská přirozenost, společenské nerovnosti.